

ACC. N:R. M. 7697 : 1-5.

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *M. Å. Larsson*
 Härad: *Smålands* Adress: *Torlag, Lagan*
 Socken: *Berga* Berättat av:
 Uppteckningsår: *1941* Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Örebro till Krig. n. 1-5.

Skriv endast på denna sida!

Föreläsning till Krig.

De gamla talade mycket om krig även långt efter det västlands krigsförvecklingar med främmande beaktelse stora följande. Skämmer du om krig, så nämmer du om allt ord, behövs man då säga.

innan krig utbröt förberedades det genom en del saker i naturen.

Vår det stormar mycket både det krig och icke, jästors del.

Skadningar synes för vid dagens ljus på himlen med åska, regn och stidovagnar och man kunde iakttaga hur som de stridande var i full harnesk mot varandra. En sådan högring varade inte jättelänge förrän den upplöstes och fösvann.

Lyfve har jag en enda gång haft
lycka att få se en Hägring. Det
var en dag i början av December må-
nad 1907. Stationsinspektör N. Mörner
i Rogan och jag hade under mid-
dagsrasten varit uti för en Skogspro-
menad i parkerna väster om Rogans
stationsparkhåll. Det var en heli sen-
höstidag med snöfrost och silvrande ut-
öfver stämningfullt adventsväder.
När vi då vandade krossen tillbaka
igen fingo vi se en vacker Hägring
rakt emot öfver till på himlen.
Det var molnbildningar, som belystes
av solens strålar, och det syntes ut-
såsom det varit olika slags berättelser i
Landskapet samt mycket folk i rörelse.
Därunder man var i stid med varandra

Kunde vi inte förstå och fenomenet
lystes för oss blott några sekunder,
sedan var ^{det} försvunnet.

I den gamla tiden såg man
högrygga med bina ständigt mot
vackra ända klara människans
mätta och fenomenet gav reflex genom
bakgrunden, så att strålarna avspeglade
de sig mer på golvet i stugan.

Man såg en svär på himlen
naturligt vis och ena behel att
kig snart skulle komma.

När en kommet blev tydlig
på firmamentet, trodde man att
det betydde aningen krig eller att
jorden skulle förgås, liksom när
det var solförmörkelse, då trodde
man att detta betydde att världens

4

undergång var nära förestående.
Ända himmelstrecken såg
man för i form av ljusringar om
det skedd på himlen m. m.
Folket tog sin respekt för des.
sa himmelstrecken och för varje gång
sådana blev synliga, väntade det
oss och ~~stod~~ fasthållna. Man
befäste det värdet och på i östhal.
Lade man till minnet förfäders
berättelser och tidigare gjorda iakt-
tagelser. Överhugade i naturen hade
alltid sin betydelse, väntning
som de gamla trodde och äkt
gäve på. Det visade sig på följ-
ande för 16- och 1700-talen i Nordens
del, behövde man för säga

ACC. N:R. M. 7697:5.

Önson i del Terken och
förelses i naturen hade man även
andra märken, vilka man satte
i förbindelse med förestående krig
och orlogstide. Hälunda sade man
när det var många som gifte
sig och det bidade krig.

5

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV